

Universitätsbibliothek Paderborn

Meditationes De Præcipvis Fidei Nostræ Mysteriis

Vitæ ac Passionis D.N. Iesv Christi; Et B.V. Mariæ; Sanctorumq[ue] et
Euangeliorum occurrentium Cum Orationis Mentalis circa eadem praxi In
sex partes tributæ

Qvae Considerationes De Peccatis, [et] quatuor hominis nouißimis; necnon
[et] quosdam orandi modos ... complectitur

Puente, Luis de la

Coloniae, 1611

Med. 21. De Auaritia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54597](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54597)

MEDITATIO XXI.

DE AVARITIA.

PUNCTVM I.

AVARITIA est inordinata diuitiarum, & temporalium bonorum appetitio: in qua multis modis peccare contingit.

PRIMUM, cùm quis, cõtra decimum Decalogi præceptum, aliena concupiscit: aut contra septimum, re ipsa accipit, aut, inuito Domino, retinet.

DEINDE, si proprijs malè vtatur, parcè videlicet; aut ea in egenos, quando Iustitiæ aut charitatis, & misericordiæ lex ad id obligat, non distribuit, ob viscerum suorum erga illos duritiam.

TERTIÒ, si bona huiusmodi anxietate nimia ita querit, vt totum cor suum ad id applicet, cuius causâ Dei, & Ecclesiæ, statusque sui leges conculcet. Ex quo multa peccata, tanquã Auaritiæ proles oriuntur: mendacia, fraudes, periuria, violentiæ, tyrannides, crudelitates, lites, discordiæ, & innumera alia. Quare merito Apostolus dixit: *a Radix malorum omnium est cupiditas.*

QUARTÒ, qui paupertatis voto est obstrictus, peccat in illud, si quid sibi absque superioris sui facultate vsurpet: siue ab alijs ipsi do-

I.

II.

III.

a 1. Tim. 6.
10.

IV.

netur, siue quouis modo ab alio acceptum alienet, occultet superiori, aut eo in re sibi prohibita, aut modo proprietatis utatur: affectu nimirum adeo inordinato, atque si res ipsius esset propria: aut denique si, dum eo priuatur, quamuis iure fieret, contristetur, aut conquerratur.

V.

QVINTÒ, etiam peccat, qui bona opera principali temporalis emolumenti intentione præstat; aut eodem intuitu ea negligit, ad quæ status officijve sui legibus tenetur.

HOC examine præmissò, attendam: num quid habeam, quod mea ut Idolum adoret. Avaritia: siquidem Apostolus ait; *b Avaritia est Idolorum seruitus, & adoratio.* Quòd si quid tale apud me inuenero, aut in corde affectum, ac desiderium eius, culpam in primis meam in Dei conspectu magno meo pudore confitebor, quòd tale quid contra ipsius legem habere, aut concupiscere sim ausus: cum statuum affectum illum omninò à corde meo auellere: imò si possim etiam rem, quæ eius est causa, ad quod inuenit sequentia puncta exactè perpendere.

*b Ephes. 5. 5.
Coll. 3. 5.*

PUNCTVM II.

DEINDE perpendenda sunt AVARITIAE damna, quæ ad tria illa prædicta capita reuocantur. PRIMVM AVARITIA, teste Apostolo, est a radice duplicis generis malorum, ad quæ vniuersa hu-

*a1 Tim. 6.
10.*

ius vitæ mala reuocantur: Culpæ scilicet ac Poenæ; peccatorum, & dolorum: quæ simul conueniunt ad poenas de matre, quæ illa gignit ac nutrit, fumendas: quare ipsamet sui ipsius carnifex censenda est, quæ in magnas auarum ipsum angustias, & calamitates conijcit, vt miserrima quadam seruitute, tanquam mancipij diuitias congregare, aut conseruare possit: Est item Sathanæ laqueus, qui tribulos, & tentationum spinas, per nebulas in fide, conscientiæ remorsus, & curas, quibus vehementer pungatur, prohibitu raptat: ac denique instar Iudæ inter cœlum, & terram suspendit, nec bonis terræ frui permittens, neque obtinere cœlestia.

Hi s supplicijs alia Deus addit interdum, quibus suum versus hoc vitium, eosque qui aliquo ex prædictis modis ipsum offendunt, horrorem ostendit. Adhibeamus vniuscuiusque exemplum vnum. ACHAN, quod quædam contra præceptum Iosue ex Hiericho accepisset, Dei mandato iussus fuit lapidari, eiusque facultates omnes igni tradi: quod dum fieret, dixit illi Iosue: *b Quia turbasti nos, exturbet te Dominus in die hac.* c NABAL auaritiâ suâ victus, petenti eleemosynam Dauidi denegauit: qui mortuus est, corde lapidis instar indurato, in poenam duritiei viscerū eius erga indigentem. d IEZABEL effreni vineæ Nabothi obtinendæ appetitione cum, vt voti sui compos euaderet, lapidari curauit

II.

b Ios. 7. 25.

c 1. Reg. 25.

10.

d 3 Reg. 21.

4.

E
PONTE
R.

e 4. Reg. 9.

33.

f 187 5. 5. 10

S. Aug. ser.

27. de verb.

Apost.

Bellarm. to.

1. lib. 2. de

Monach. cap.

20.

g 4. Reg. 5.

23.

h Ioan 12 6

i Matth. 26.

15.

k 27. 5.

ipſa verò e proiecta poſtea per feneltram, & a canibus deuorata eſt. f ANANIAS & ZAPHIRA, quòd, cùm paupertatis voto ſe obſtrinxiffent, partem pretij, pro quo agrum venderant, reuiffent, miſerrimè expirarunt. g GIEZI cupiditate victus, munera petijt à NAAMAN, ob ſanitatē ab Helifæo Prophe- ta ipſi impertitam; quam ob rem ipſe Giezi le- profus eſt factus. h IVDAS auaritiā ſuā rapta- tus, locum dedit Sathanæ; vt non ijs conten- tus, quæ furabatur à Magiſtro ſuo, eundem tandem iraderet; ſeipſum verò mox k ſuſpen- deret. O anima mea, cur atrox ad eò vitium nõ horres, quod & Reges, & plebeos; diuites, & pauperes; ſeculares, & Religioſos; famulos Prophetarum, & primeuæ Eccleſiæ Chriſtiani- nos, imò & vnum ex Apoſtoliſ, inuadere præ- ſumpſit.

PRAETER hæc ſupplicia ſuperſunt alia in Inferno æterna, quibus auari grauiffimè cruciabuñtur, ingentis, ſuæ neceſſitatis apprehen- ſione; videntes ſibi deeſſe quicquid inordinate appetiuerunt; &, quòd hinc ditiores fuerunt & auariores, eò ampliùs ſe torqueri; ſicut diues ille epulo, cuius abundantia in horrendam de- uenit miſeriam. O Deus omnipotens, diues in miſericordia, libera me ab hac cupiditate, ex qua tot oriuntur miſeriæ. malo ſine ea neceſſitates ferre temporales, quàm cum illa incidere in æternas.

PUNCTVM III.

TERTIO, ingenti bona sunt perpendenda, quæ in perfecta avaritiæ mortificatione continentur. Duplex est autem eadem mortificandi ratio: Altera si retentis meis rebus, inordinatam tantum ad eas affectionem deponam; qui primus est gradus Paupertatis spiritus: cum quo est coniuncta virtus liberalitatis, quæ bona ipsa, quando, & ubi oportet, largitur; & misericordiae, quæ huiusmodi rebus, pauperum necessitatibus subuenit. Altera ratio est; si quaecunque habeo, habereque possem, à me abiiciam; quò omnem ad ea affectionem ex corde meo radicitus euellam: & in hac consistit voluntaria Religiosa paupertas. Vtraque ratio magna in se bona complectitur: nam Christus Dominus omnibus vniuersim. a Pauperibus spiritu caelorum Regnum promisit: siue illud de altera via accipiatur, siue in hac ipsa, quod est, b *Iustitia pax, & gaudium in spiritu sancto*. Si itaque superem cupiditatem, tria hæc insignia bona obtinebo: **IUSTITIAM** cum bonorum operum abundantia; **PACEM** absque turbationum strepitu; & **GAVDIVM** spirituale, tristitiâ, & anxietate vacuum: eò quòd malorum omnium radicem, quæ huiusmodi bona impediabat, absterim.

Paupertas spiritus, & liberalitas.

I.

a Matt. 5. 3.

b Rom. 14. 17

II.

PRAETEREA, si victâ cupiditate, liberalis erga Deum fuero, distribuendo quæ habeo eius amore, erit & ipse in me liberalissimus, sua mihi dona communicando, tam tempora-

P 5

lia, qua-

E
P
O
N
T
E

c LUC. 6. 36.

lia, quatenus mihi ita expediet; quàm spiritualia in praesenti & in futura vita. Dixit enim ipse: *c Date, & dabitur vobis: mensuram bonam, & confertam, & coagulatam & superfluentem dabunt in sinum vestrum;* ubi in quotutissimè amantissimeq; seruabitur. Dicit autem, *dabunt*, vt significet, nostra dona in causa esse, cur eam Deus mensuram donet cum quatuor illis circumstantiis, quas, cum illa valde copiosa est, habere potest. Addit verò; *Eadem quippe mensura, qua mensi fueritis, remetietur vobis:* Nam, crescente nostra liberalitate erga proximos, Dei liberalitas crescet erga nos: sicut qui multum seminat, multum colligit. Esto itaque, anima mea, in DEVM liberalis, & eius amore etiam in proximos: & ipse per se, & per alios erit erga te liberalissimus: Ita enim Sapiens: *Alij diuidunt propria, & ditiores sunt: Alij rapiunt non sua; & semper in egestate sunt. Anima enim, qua benedicit, impinguabitur: & qui donauerit, ditescet, & qui inebriat, ipse quoque inebriabitur,* multum recipiens, quia multum donat.

d PROV. II.
24.

III.

Mat. 19 29

HINC licet conscendere ad maxima illa bona perpendenda, quæ recipiam, si secundam Auaritiæ mortificandæ rationem amplectar: omnia scilicet mea propter Christum reliquendo, & pauperibus illa erogando. Sicut enim hæc ratio maiorem erga DEVM liberalitatem continet; ita erit ipse in me liberalior, adimplens quod daturum se promisit: *e In hac vita centuplum, quàm nos dederimus, & postea vi-*

tatu

tam aeternam, cum singulari illo honoris præmio, ut in die Iudicij in magnæ gloriæ thronis sedeamus ad iudicandum Israël, & mundi Nationes. O felix Paupertas, quæ tantas habet in præmium diuitias! O beata liberalitas, cuius merces aded est copiosa mensura! O utinam terrenarum diuitiarum amoré perfectè mortificarem; & omnia in Deo possidendo, diuinas consequerem. O IESU dulcissime, qui è cælo in terram descendens, paupertatis exemplum præbisti, qua è terra leuaremur ad cælum; & nudus in cruce mori uoluisti, ut ex mundo exeuntem, nihil de eo te habere ostenderes: temporalium diuitiarum odium mihi, quæso, concede, ut perfectè tibi seruiens, obtineam aeternas.

Ex his considerationibus firmum hauriam propositum, cupiditatem in illis omnibus mortificandi, quorum in primo puncto est facta mentio: eo paupertatis gradu seruato, qui statui meo sit conformis. *Primum*, ut iis, quæ habuero, quamuis paucis, contentus sim; nec alia desiderem, aut superflua. *Deinde*, ut eisdem bene uitar, & erga egenos me præbeam liberalem. *Tertio*, ut immoderatum eorum amorem ita temperem, ut licèt possideam, *si sim tamen quasi non possiderem*. *Quarto*, f. 1. Cor. 7. 31. ut etiam gaudeam, si re aliqua interdum indigeam: quo Redemptoris mei paupertatem aliquo modo induam. Studens denique Deo perfectè, seruire, non quò temporalia bona mihi

E
P
ONTE
P.

mihī largitur; sed quōd dignissimus ipse sit, cui ex toto corde seruiam: & ea spe, quōd aliquando sit daturus æterna.

MEDITATIO XXII.

DE IRA, ET IMPATIENTIA.

PUNCTVM I.

S. Tho. 2 2
q 158. & 1.
2. q. 48.

IRA est inordinata iniurias proprias vlciscendi appetitio, vel est accensio quædam cordis inordinata, propter ea, quæ contra nostrum

I. palatum eueniunt. Ex quo tria peccatorum genera promanant. Quædam sunt **COGITATIONIS**, quale est odium proximi, vindictæ propositum, desiderium, vt mali aliquid illi eueniat; gaudium verò, si iam accidit; & tristitia de eius bono; & iucunditas ac voluptas quædam, in vindicta sumenda.

II. **ALIA** sunt peccata **LINGVÆ**, verba scilicet vindictæ, aut iniuriæ coram; aut murmuraciones in absentia; imprecationes clamosa, & perturbata verba cum coleræ iudicii, contentiones & pertinaciæ in disputationibus, vt quod prætendit, euincat: & similia.

ALIA